BISETVS. Πόκον ἐν βαλανείῳ.] πόκος, τὸ τοῦ προβάτου ἔριον.

CHR. Πόκον ἐν βαλᾷ.] Error manifeſtarius, vt in voce nihili ſic in metro, corrige βαλανείῳ. Eſt autem οἰσπώτη vel οἰσπάτη vel οἴσπη, purgamentum ouium & ſtercus, ouerdam poſſimus dicere qua ratione bucerda, muſcerda, ſucerda & ſimilia, Ratio etymi Græca ad manum eſt οἰσπάτη quaſi οἰὸς πατίλη. Aliud eſſe puto οἰσύπην, de qua multa apud Erotianum habes vocum Hippocraticarum doctum enarratorem. Quod autem ſequitur ἐπικλίνεις Veneta editio habet ἐπικλινής, ſed melius ἐπικλινεῖς accentu in vltima. i. ἐπιπίπτοντας καὶ ἐπιρρεπεῖς εἰς κακὸν, dixit autem, vt opinor, ἐκραβδίζειν quod Plutarchus ῥάβδοις ξαίνειν τὰ σώματα. i. virgis cędere.

Ἐκπλυνάντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς	B	Eluimus ſordes, ita oportuit auerſos pellere ab vrbe
Ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέσαι		Homines nequam & prauos, & tribulos prorſus perdere duros
Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς		Et prenſatores iſtos, & qui præturæ ſtudio, ſe
Ἐπὶ τῶν ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι.		Pilatim preſſant, carrere, tractimq́ capita vellere, deinde
Εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,	C	Nere in calatho atque operari communem omnes plebis amorem,
Καταμιγνύντας τοὺς μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν		Commiſcentes ſiue quis aduena, ſeu peregrinus ſiet inter,
Κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμῖξαι.		Seu debitor ignominioſus, & hi ſunt hic annumerandi:
Καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι		Quin & medius fidius quaſcunque colonia noſtra habet vrbes
Διαγινώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ κατάγματα κεῖται,	D	Dignoſcere ſingula quæque, iacent enim ceu lanea tracta
Χωρὶς ἕκαστον· κἆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας		Temerè huc illuc, mox omnia ſingillatim carpere oportet,
Δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν· κἄπειτα ποιῆσαι		Atque huc glomerata referre, & in vnum cogere, lanitiúmque
Τολύπην μεγάλην· κἆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.		Grande efficere, atque hinc vtibilem populo ſubtexere pallam.
Πρ. Οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν		PR. Non mirum eſt ſi laudatur Pax & perficiatur ab iſtis
Αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. Λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε	E	Quas nulla ſolet pars tangere belli. LVS. Quin ô ter ſcelerate
Πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν· πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι		Mage quàm duplex ferimus bellum, nam partus edere acerbos
Κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Πρ. σίγα μὴ μνησικακήσῃς.		Solitæ, natos mittimus arma gerentes. PR. parce hæc memorare.
Λυ. Εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,		LVS. Et cùm potius lætari opus eſſet, & ætati dare ludum,
Μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς· κἆθ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε,	F	Ob militiam ſolæ ſumus in lecto: ſed mittite noſtra,
Περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.		Pro virginibus quæ veteraſcunt in thalamo, hoc maceror vnum.
Πρ. Οὔκουν γ' ἄνδρες γηράσκουσι; Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.		PR. Quid? nónne viros ſenium attingit? LVS. Sanè equidem non eadem hæc ſunt.
Ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν.		Nam vir procus, & ſi canus erit, teneram tamen ille puellam
Τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός· κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται,	G	Nuptum accipiet: breuis ætas mulieribus, qua ni potiantur,

BISETVS. Οἰσπώτην.] Σουίδας. οἴσπη, ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. καὶ οἰσπώτη ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. λέγεται καὶ οἰσπάτη, καὶ οἴσυπος, καὶ οἰσυπίς. καὶ οἰσυπηρὰ ἔρια, τὰ ῥυπώδη παρὰ τὸ οἴσυπον. Εὐς. Ἐπικλινεῖς